

Nazlıcan

– Polat Tek · 27 Şubat 2016

şu gönül bahçemize gonca güller ekmeden
keman gibi kaşını sende çatma Nazlıcan.
yara almış kalbimi nazlı nazlı dikmeden
uçurumdan aşağı sende atma Nazlıcan.

hayatın oyununu seçemedim çok kere
sevda denen ırmaktan geçemedim çok kere
felek çelmeyi taktı kaçamadım çok kere
belim böyle bükükken sende itme Nazlıcan.

sensiz olan günlerim "kapkara" açıyorken
mutluluk bana küsüp uzaktan geçiyorken
umutlar güneş gibi doğmadan kaçıyorken
yarınım zindanı sende katma Nazlıcan.

kadere inanmazdım anladım ki yazılı
mezara girmeden de alnımıza kazılı
yaşanan her dakika sıra sıra dizili
kaderin cilvesini sende satma Nazlıcan.

fırak girdi araya rüzgârıyla eğildim
savruldu yerden yere parçalanıp dağıldım
yapayalnız kalınca bu dünyada boğuldum
yüreğimi sökmeden sende gitme Nazlıcan.

Polat Tek
27 Şubat 2016